

De øvrige fag følger efter i de næste år, og samtidig skal der formuleres mål for udviklingen af elevernes alsidige personlige kompetencer.

Endelig vil jeg gerne advare mod en overdreven opmærksomhed mod internationale undersøgelers testresultater. De belyser en lille del af skolens virksomhed. De internationale undersøgelser har sat fokus på de grundlæggende kundskaber, de grundlæggende færdigheder, og det er naturligvis meget kærkomment.

Men det er også kærkomment, fordi det viser, at de initiativer, som vi har taget, faktisk virker. Lærerne tager det på sig. De gør en forskel. De lærer børnene det, de skal.

Men skolen skal samtidig medvirke til at udvikle børnenes almene personlige kompetencer, og skolen skal også være rammen om et godt og trygt børneliv. Skolen skal medvirke til, at børnene forberedes til deltagelse, til medbestemmelse, til ansvar i et samfund med frihed og folkestyre, og det har man netop forsøgt at forholde sig til, måle i en netop offentliggjort international undersøgelse.

Jeg skal ikke her gå i detaljer, blot fremhæve, at den danske skole tilsyneladende fuldt ud lever op til sine forpligtelser på dette felt. De danske børn er godt rustede i form af viden og indsigt i de demokratiske forhold. Det synes jeg faktisk er betryggende, og det glæder mig, at vores børn og unge til fulde lever op til vores forventninger på dette område.

I Danmark er ressourcerne til folkeskolen et kommunalt ansvar, og kommunerne prioriterer udgifterne til skolen i det kommunale budget inden for de rammer, der bl.a. følger af folkeskolelovens bestemmelser. En meget betydelig post i udgiftsprofilen er naturligvis lærernes løn, og den reguleres gennem overenskomster mellem lærernes organisationer og Kommunernes Landsforening.

Vi har således aftalt nogle spilleregler, som på den ene side giver staten nogle begrænsede muligheder for at regulere udgifterne til skolen, men på den anden side har vi sikret et lokalt ansvar og et lokalt engagement i skolen.

Det lokale ansvar er nødvendigt, bl.a. fordi der skal tages mange hensyn, når man vil organisere en skole. Vi tager mange hensyn, og vi indfrier mange forventninger i forhold til de danske skolers placering, deres organisation og tilrettelæggelsen af deres daglige virke. Mange af de hensyn og forventninger har naturligvis

ikke kun noget med undervisningen at gøre, men derfor bliver det ikke gratis at indfri dem.

Der er f.eks. mange små skoler i vores land, hvilket jeg betragter som et meget stort gode, og alt andet lige er det dyrere at drive skole, hvor den er lille, end hvor man vælger at organisere sig i større enheder, men den kvalitet, man opnår ved at drive en lille skole i form af nærhed på mange niveauer, synes jeg er det værd.

Alt i alt mener jeg ikke, at der er grundlag for en påstand om, at der er et misforhold mellem investering og udbytte i folkeskolen, men vi skal naturligvis med kritisk omhu følge med i, hvordan ressourcerne anvendes i folkeskolen, og vi skal også følge med i, hvad der kommer ud af det, og sætte fokus på områder, hvor der er grund til det.

Jeg ser ikke nogen grund til at gennemføre yderligere initiativer i øjeblikket. Jeg mener, at de initiativer, som jeg har taget sammen med folkeskolekredsen, fortsat lægger op til en udvikling af en fælles folkeskole med høj kvalitet og med et lokalt ansvar inden for de fælles rammer, som folkeskoleloven giver.

Er der noget, folkeskolen ikke har brug for, så er det en tilfældig melding om, at den generelt er i krise, men derimod en konstruktiv, engageret opfølgning af de ting, som måtte kunne gøres bedre og til gengæld også kredit for det arbejde, som gøres godt, både i kommuner og hos de engagerede lærere, som vi faktisk har.

Forhandling

Frank Dahlgaard (UP):

Denne her forespørgsel er ikke rejst på baggrund af internationale undersøgelser omkring læsefærdighed og regnefærdighed tilbage fra 1991 og 1994, sådan som ministeren antyder, eller på baggrund af en artikel i Jyllands-Posten. Den har jeg i øvrigt ikke kendskab til, men jeg har kendskab til de tal og de undersøgelser, som denne undersøgelse formentlig bygger på.

Det er skuffende, at ministeren ligesom affærdiger, at der skulle være noget problem. Det er skuffende, men måske ikke så overraskende, at ministeren synes, at det er godt nok.

Vi ved alle, at den holdning havde man ikke for nogle år siden, for man satte jo noget i gang, bl.a. fik man iværksat rapporten »Kvalitet i uddannelsessystemet« fra Undervisningsministeriet og Finansministeriet og Statsministeriet og andre, som i virkeligheden var udtryk for, at da-